

Беседа Владике Артемија на празник Светих српских просветитеља 2017. године, у манастиру Светих српских просветитеља у Колумбусу (САД)

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан браћо и сестре, и нека је благословено ово свето место у којем смо се сабрали да се заједнички Богу помолимо и да прославимо наше славне просветитеље и учитеље који су пре нас Богу служили и Богу угодили. Свети апостол Павле саветује у својој посланици: *"Поштујте учитеље ваше и угледајте се на њихов живот јер се они моле Богу за нас."* Та заповест апостола Павла се односи на нас браћо и сестре, јер ми заиста имамо и треба да се угледамо и да подражавамо њиховом животу. То су наши дивни светитељи из рода нашега који су целог живота свога Богу служили и Веру своју Православну бранили и чували.

Данас, на њихов свети и велики празник, по многим местима се они прослављају, али на још више места прослављају се само устима и речима, док животом и праксом коју многи практикују, у ствари вређају наше дивне светитеље. То су они који су скренули са њиховога пута, који су кренули путем компромиса, који су кренули путем екуменизма и папизма. Ето, и они данас по календару славе наше дивне светитеље, али у животу их не подржавају, не иду њиховим стопама, не иду њиховим путевима.

А светитељи наши, шта су учили наш народ? Учили су га оној вери коју су апостоли примили од Господа Христа, коју су апостоли предали светим оцима, а они предали својим ученицима и наследницима све до данашњега дана. Посебно свети Сава, наш дивни просветитељ и учитељ, он се трудио да у српском народу заживи и остане Вера чиста, Православна. Зато је он приступањем на свој архијерејски престо у Жичи, одржао чувену беседу своју о

правој Вери, где је говорио у ствари како треба живети хришћански, чега се треба клонити и како Богу угађати. Не зато што је то Богу потребно, него што је нама људима потребно да би смо се живећи по Јеванђељу Христовом, припремали и удостојили да будемо грађани Царства небеског.

Данашње Свето Јеванђеље говори, чули сте, о свадби царског сина. Када цар припреми свадбу сину своме. Позва многе званице, неки се почеше изговарати, неки одоше у трговину своју, неки у поље своје. Посла друге слуге и они исто тако пођоше. И онда господар се тај разљути, пошто су они његове слуге истукли и вратили празне, он је послао војску да њих казни. А позвао је онда све сиромаше, све просјаче, све оне који су били по улици да дођу да му се напуни кућа. И тако је и било.

Шта значи свадба царског сина? То управо значи Царство небеско. Јер на свадбу то јест, у Царство небеско, Бог, као цар свих нас позива све људе, али сви се не одазивају. Јер, као у оној Јеванђелској причи тако и данас, многи иду у овоме свету за својим ситним бригама, за својим бизнисом, за својим уживањима, за својим страстима и не одазивају се на позив Цара Небеског. Зато Господ завршава данашње Јеванђеље да је много званих али је мало изабраних. Мало је оних који се заиста труде да у животу своме, подражавају наше учитеље и просветитеље.

Ми Богу благодаримо што се и овде, у овој далекој земљи Америци нашао један овакав центар духовни, једно огњиште светосавско, на којем наш народ може да огреје душу своју, да напоји душу своју небеском храном, да је нахрани, и да никада не заборави ко су, шта су и кога треба да следе. То је управо данашњи празник, то су управо наши светитељи који су овде на икони насликани, које ми кад год дођемо у храм овде целивамо и њима се Богу молимо да се и они моле Богу за нас.

Зато нека је срећна и Богом благословена данашња слава нашем драгом протосинђелу, оцу Дамјану, његовом сабрата оцу Андреју, данашњим домаћинима или кумовима како се каже, Љуби и Ани Ђурић, њиховој деци, и свима вама који сте дошли да заједно

прославимо овај дивни и велики празник, ову славу нашега манастира, у ствари, крсну славу овога манастира.